

θέρου, διοικουμένου δπὸ κοινοθουλευτικῶν νόμων, οὐδέποτε ξηγαλλεν ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ μάλιστα συνεμφροῦντο καὶ συνεμερίζετο ἀσμένως; αὐτούς. Καὶ τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει ὅτι δὲν ἔδύνκτο γὰρ καταστὴ ὠφέλιμος τῇ πατρίδι του, διότι πολλάκις ὑπῆρξε πραγματικῶς τοιοῦτο; καὶ θά καθίστατο ἔτι μᾶλλον ὠφελιμώτερος, ἢν δὲν ἐφεζεῖτο μὴ νομισθῇ ὡς παραβάτης τῶν νόμων καὶ ὡς μὴ ἀκολουθῶν ἢ μὴ συμμετίχομενος τὴν γνώμην καὶ τὴν φήμην ἔλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Κατώρθωσεν ὅμως νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἔνωσιν ἔλων τῶν κομμάτων ἐν συνταγματικῇ πολιτείᾳ, τοῦθ' ἐπερ ἐπραγματοποίησε τοὺς ἐθνικούς πόθους καὶ ἀνάδειξε μέχρι τὸ ἄλλοτε μικρὸν τῆς Σαρδηνίας θεσίλειον. Καὶ τοῦτο ἀφ' ἐνὸς μὲν ἔξηγεται ἡμῖν τὴν ἀπειρονίαν τοσούτην καὶ τὴν μεγάλην δημοτικότητα, ὃν ἔχει τοις παρὰ τῷ λαῷ αὐτοῦ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἔθνεικαν καὶ ἀπερίγραπτον λόγην, ἥτις ἀπεικονίσθη ἐπὶ τοῖς προσώπου τῶν ἔλων ἐν γένει ἐπὶ τῷ θλ.θεῷ ἀκούσματι τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου καὶ ἔθνου μόστικος τούτου ἔθνειας, ἀφ' ἐτέρου δὲ διδάσκει ἡμᾶς ὅτι ἡ πολιτικὴ δέοντα νὰ μὴ ὑπείκῃ εἰς συνεγείς μεταβολὰς καὶ ὅτι αἱ σχέσεις αὐτῆς μετὰ τῶν λαῶν δὲν εἶναι κοινὸν τῆς φαντασίας ἔργον, ἀλλὰ ἔργον σπουδαῖον καὶ ἀρτίφρον, ἀπακυράζον καὶ τελειοποιούμενον διὰ τῆς θεοίς μελέτης τῶν γεγονότων, τῶν συμφερόντων καὶ τῶν παραδόσεων, ἢ; ἀλιγάνδυνι δὲν δύναται τις νὰ παρακολέσῃ.

ΣΠΥΡ. TZANOTHE

Η ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ

Ἐν ἔτει 1770 δ. Κούκ ξέλαβε κατογὴν ἐπ' δύναμι τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ, τῆς τε Αὔστραλίας καὶ τῆς Νέας Ζηλανδίας. Καίτοι δὲ ἡ καρδιὴ αὐτῆς

διὰ πρὸς μὲν τὴν Αὔστραλίαν ἐπραγματοποιήθη ἀμέσως, διὸ πρὸς τὴν Νέαν Ζηλανδίαν μόνον μετὰ πεντήκοντα ἔτη ἤρξατο νὰ ἐφρυδίζηται, ἡ Αγγλικὴ κυβέρνησις μόλις κατὰ τὸ ἔτος 1814 ἐμπόριον τῆς Νέας Ζηλανδίας, καὶ τότε διὰ πράξεως αὐτῆς αἱ νῆσοι ἐκηρύχθησαν θρεπτανικαὶ ἀποικίαι. Πλὴν ἡ πρᾶξις ἔμεινε πάλιν ἄνευ πρακτικοῦ ἀποτελέσματος, διὸ ἡ πρὸ τεσσαρακοντατετσάρων ἔτῶν κατοχὴ τοῦ Κούκ, ἡ δὲ Νέα Ζηλανδία ἐξηκολούθησε νὰ ἔνει ἀποικία ἄνευ ἀποίκων καὶ ἔμεινεν ἀνενόχλητοι οἱ κύριοι καὶ κάτοχοι τῆς ζώρας ἀνθρωποφάγοι. Μάρτιος. Μόνον μετέπειταν ἐκεὶ ἄγγλοι τινὲς τυχοδιώκταις καὶ οἰψοκίνδυνοι κερδοσκόποι ἐμπορεύμενοι μετὰ τῆς ἀγρίας τῶν Μάρτιων φυλῆς καὶ ἄγγλοι ιεραπόστολοι διανέμοντες τὰς ίερὰς γραφὰς καὶ διδάσκοντες τὸ Εὐαγγέλιον μεταξὺ τῶν ἀγρίων τούτων ἀνθρωποφάγων. Αἱ ἀπόπειραι ὅμως αὐταις δὲν ἔμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος καὶ μικρὸν κατὰ μικρὸν μεταξὺ Ἀγγλῶν καὶ Μάρτιων ἐσυστήθη τακτικὸν ἐμπόριον.

Κατὰ τὸ ἔτος 1820 κατὰ πρᾶτον συνέστη ἐν Ἀγγλίᾳ ἑταῖρία (New Zealand company) μὲ τὸν σκοπὸν ν' ἀγοράσῃ γαίας τῶν Μάρτιων παρὰ τῶν θιαγενῶν καὶ νὰ τὰς παραγωγῆς εἰστούς προτελευτημένους Αγγλούς ἀποίκους. Ἡ ἑταῖρία ὅμως αὐτῇ ἐνσυάγησε γωρίς νὰ φέρῃ οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτελέσμα, διότι δὲν ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Αγγλίκης Κυβερνήσεως. Κατὰ τὸ ἔτος 1836 ἐσχηματίσθη πάλιν νέα ἑταῖρία (New Zealand association), ἥτις καὶ πάλιν, μὴ ἀνγγλικωποτείστα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἔμεινεν ἄνευ ἀποτελέσματος. Πλὴν κατὰ τὸ ἔτος 1839 νέα πάλιν ἐσυστήθη ἑταῖρία καὶ τὴν φοράν τὸν τότε ὑπουργὸν κ. I. Ράσσελ, τὸν Ιούνιον τοῦ ἔτους 1839, πλεῖον τῆς ἑταῖρίας ἀπέπλευσεν ἐξ Ἀγγλίας μετ' ἀποίκων διὰ τὴν Νέαν Ζηλανδίαν. Ἡ δὲ Αγγλικὴ Κυβερνήσις ἦταν καθητική μετὰ παρέλευσιν

ἔτι μηνῶν νὰ πέμψῃ ὡς ἀντιπρόσω-, που αὐτῆς τὸν λογαργὸν Χόρτων. Ἀλλ ἀπὸ τῆς ἀποβίβάσεως τῶν ἀποίκων μέχρι τῆς ἀρίζεως τοῦ Χόρτων, οἱ ἀποίκοι ἐποιήσυμενοι ἀθηναῖς νι ὁφεληθῆσοι καὶ κατώρθωσαν παρὰ τὴν παραλίαν «Βέλιγκτων», πρότην πόλιν καὶ μέλλουσαν πρωτεύουσαν τῆς Νέας Ζηλανδίας, ν' ἀγοράσωσι παρὰ τῶν θιχγενῶν μεγάλας ἔκτασεις γαιῶν ἀντὶ μικρῶν κατόπτρων, φύκτων, Βοιλοκρίων καὶ ἑτέρων εὐτελῶν ἐμπορευμάτων.

Ο λογαργὸς Χόρτων ἐν ἀρχῇ δὲν ἀνεγνώρισε τὰς ἀγορὰς τῶν ἀποίκων, συνεκάλεσε δὲ εἰς Βείταχη συνέλευσιν ἐκ 46 ἀρχηγῶν καὶ 512 προκρίτων ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Μάορων καὶ συνωμολόγησε μεταβοτῶν τὴν ἐν τῇ ιστορίᾳ τῆς ἀποικίας περιφρήμον συνθήκην ἀποτελοῦσαν μέχρι τῆς σήμερον τὴν έξιν τοῦ δημοσίου δικαίου τῆς Νέας Ζηλανδίας. Διὰ τῆς συνθήκης ταύτης οἱ μὲν Μάοροι οἱ ἀνεγνώριζον ὡς κυριάρχην σύτῶν τὴν Βασίλισσαν τῆς Αγγλίας, ή δὲ Βασίλισσα ἀρ' ἐτέσου ἀνεδέχετο νὰ προστατεύῃ τὰς φυλὰς αὐτῶν καὶ ἡγγυᾶτο εἰς αὐτὰς τὴν κατοχὴν τῶν γαιῶν τῶν Νήσων, ὡς τούτους ἀνεγνώριζε νομίμους κυρίους. Συνεπείᾳ τῆς συνθήκης ταύτης αἱ ἀγοραπωλησίαι, συνομολογηθεῖσαι προγενεστέρως μεταξὺ ἀποίκων καὶ θιχγενῶν ἀρχηγῶν, ὑπεβλήθησαν εἰς τινα ἀναθέρησιν· μετὰ γενομένην δὲ ἐξέτασιν προέκυψεν διτὶ ἐκ τῶν 45 ἐκκτομυμέριων στρεμμάτων γαιῶν, τὰς δύοις εἰχον ἀγοράσει οἱ ἀτοικοι, πλέον τῶν τριῶν τετάρτων ἡκαρδώμησαν, εἴτε διότι εἰχον ἀγοραποτῆσεις γελοίες τιμῆς, εἴτε δότι ἐπωλήθησαν παρὰ πρωτώπων μὴ ἔχοντων πρὸς τούτο δικαίωμα. Ωτε τὸ πλεῖστον μέρος τῶν γαιῶν ἀπεδέιη εἰς τὰς φυλὰς, παρ' ὃν οἱ ἀποικοι τὰς εἰχον ἀγοράσει. Περίεργος διαγωγὴ τῆς Αγγλικῆς κυβερνήτεως. Ανεγνωρίζει εἰς τοὺς Μάορούς εἰς ὡς πρώτους καταλαβόντας τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, ὅπερ ὄγδεποτε ἀνεγνώρισεν εἰς

τοὺς θιχγενεῖς κατοίκους τῆς Αὔστραλίας. Ἀλλ' οἱ Μάοροι ειπατ' ἔξοχὴν ἀνθρωποφάγοις ἀποτελοῦσι μίαν τῶν νοητωνεστέρων, ἀνδρειοτέρων καὶ ἀγριοτέρων φυλῶν, ἐνῷ οἱ θιχγενεῖς κάτοικοι τῆς Αὔστραλίας ἀποτελοῦσι πληθυσμὸν εἰς πτυγνώδη κατάστασιν εὔγισκόμενον καὶ μηδένα δυνάμεις οντὸν ἐμποιήση φέρον εἰς τοὺς Αγγλούς ἀποίκους.

Η κυριωτέρων διαροσὰ μεταξὺ Αὔστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας ἔγκειται εἰς τὴν διαφορὰν τῆς φύσεως ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν τούτων. Οἱ Μάοροι ἀνήκουσιν εἰς τὸ γένος τῶν Μαλαΐων καὶ κατὰ πάσχαν πιθανότητα πεσεῖ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου πέμπτου εἰδῶν εἰς τῶν νήσων Sanwich κατηλθοῦν καὶ κατέλαβον τὰς χώρας τῆς Νέας Ζηλανδίας. Αληθῶς η φυλὴ αὐτῆς τῶν Μάορων ὑπερτερεῖ ἀπάτας τὰς ἀγρίκας φυλὰς κατά τε τὴν ἀνδρίαν, τὴν θρησκείαν, τὴν νοημοσύνην καὶ τὴν μοχθηρίαν. Ή ανθρωπορργίας μεταξὺ τούτων εἶναι θεμιτὴ καὶ γόμμως πρᾶξεις καὶ ἐν πεποιθήσει φορονοῦσιν διτὶ τρώγοντες δπτοῦς καὶ, κατ' ἴδιον τρόπον μαγειρικήν, καρυκευμένους τοὺς ἔχθρούς των, η ζωὴ καὶ η δύναμις τῶν νενικημένων ἔχθρων μετουπούσηται ἐν αὐτοῖς. Εν ταῖς χώραις ταύταις ἐκτός τεινον ποντικῶν, τῶν ὅποιων μαλιστα τὴν θιχγένειαν ἀρνοῦνται οἱ φυσιολόγοι, καὶ πτηνῶν τινῶν, οὐδὲς ἔτερος ἀντιπρόσωπος τοῦ ζωικοῦ θεσιλείου μπάρχει. Η ἀγριότης καὶ ἡ ἀνάγκη ἵσχυροτέρας τροφῆς ὀθητεῖ τοὺς Μάορούς εἰς τὴν ἀνθρωπορργίαν. Καὶ διωρὶς ἡ πρὸ τὴν ἀνθρωποφαγίαν τάσις σπουδαῖως ἡλαττώθη διέκει τῆς μετὰ τῶν Εύρωπαίνων συνηπερῆς διστυχῶς δὲ οἱ Μάοροι κατὰ τοὺς μετὰ τῶν Αγγλῶν ἀποίκων σκληρούς πολέμους των ἐπειλέμβοντων μανιωδῶς τὴν ἀρχήν αὐτῶν ἔχειν τῆς ἀνθρωποφαγίας, οἵ μέσον ἀντιδράσεως καὶ ἀτεκνικῆς σεως,

Οἱ Μάοροι, ἔκτὸς τῆς ἀνθρωποφαγίας, ἔχουσι καὶ ἔτερά τινα τρομερὰ ἔθιμα, τὰ ὅποια ἐξέπληξαν τοὺς εὐρωπαίους περιηγητάς. Μεταξὺ τῶν ἔθιμών τούτων εἶναι καὶ τὸ παρ' αὐτοῖς καλούμενον Μούροῦ. Καὶ ἴδον εἰς τί τοῦτο συνίσταται. "Οταν συμβῇ δυστύχημά τι εἰς τινα Μάορον οἱ συγγενεῖς, οἱ γείτονες καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ μεταβαίνουσι στιφηδόν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ θύματος τούτου τῆς τύχης καὶ τὸ τιμικροῦσι διὰ τὸ ὄποιον ὑπέστη δυστύχημα, λεηλατοῦντες καὶ κλέπτοντες τὴν οἰκίαν του, καταστρέφοντες τὰ πάντα, θύοντες καὶ ἀπολύντες. Ἐάν γυνὴ τις ἐγκαταλείψῃ τὴν σιζυγικὴν οἰκίαν, οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τῆς ἀποδράστης ἐκ τῆς σιζυγικῆς οἰκίας γυναικός, οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ συζύγου, οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ συνεργοῦ τῆς ἀμαρτωλῆς γυναικὸς συρρέουσιν ἀθρόος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συζύγου, τοῦ ὄποιου ή σύζυγος ἀπέδρα, καὶ ἀνηλισσοῦντες τὸν λυμαίνουσι, διειρπάζουσι καὶ λεηλατοῦντες τὰ πάντα. Ἐάν δὲ πάλιν παιδίον τι πέσῃ εἰς πυράν τινα καὶ φλεγθῇ, δι πατήρ ἀμέσως λητεύεται. Ἐάν πλοιαρίον τι θ.θισθῇ καὶ οἱ ἐν αὐτῷ πνιγῶσιν ἢ κινδυνεύσωσι νὰ πνιγῶσιν, ἀμέσως δι κύριος τοῦ πλοιαρίου τιναρεῖται διὰ τῆς ἁνωθεὶς οἰσονεὶ ἐκδικητικῆς, τούτης διορθώσεως. Τὸ δὲ περιεργώτερον πάντων, δι ψιστάμενος τὴν τιμωρίαν ταύτην μένει ἀπαθῆς θεατὴς τῆς καταστροφῆς του καὶ θεωρεῖ μάλιστα τιμὴν αὐτοῦ ὅτι ὑποκύπτει εἰς τοιαύτας λητοτρικᾶς ἐπιγένεσεις. Ἀλλώς, δι σήμερον λητεύσομενος καὶ λεηλατούμενος ἐπισυλλέσσεται αὔριον νὰ λητεύσῃ καὶ λεηλατήσῃ ἐτέρους. Τοιουτότρόπως η ἰδιοκτησία μεταξὺ τῶν Μάορων εἶναι εἰς διηνεκῆ κυκλοφορίαν καὶ ἐπομένως οὕτε μεγάλα πλούτη, οὕτε μεγάλαι ιδιοκτησίαι δύνανται νὰ σωρευθῶσιν εἰς ἐπομόν, η εἰς μίαν ταξιν ἀνθρώπων. Τὸ σύστημα τούτο ὕφειλον νὰ μελετήσωσιν οἱ ἐν Εὐρώπῃ Κορυφαίων ποταμοί.

Μὲ τοιούτους γείτονας η τέχνη ἀποκεία δὲν ἐδύνατο νὰ ἀναπτυχθῇ. Ἐν δὲσφ οἱ Μάοροι ηταν εἰς συνεπαρχὴν μετ' ἐμπόρων προστηνέγκοντο συγκαταβατικοὶ καὶ φιλόξενοι· ἀμαὶ ὅμως εἴδον τοὺς εὐρωπαίους συρρέοντας εἰς τὰς χώρας αὐτῶν καὶ κατακτῶντας τὰς γαίας των, ἐξανέστησαν· ἡγάγκασαν δὲ τὴν Αγγλίαν νὰ ὑποτεθῇ σειρὰν σοβαρῶν καὶ αἰματηρῶν πολέμων, ἀρξαμένων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1844 καὶ ληξάντων τὸ ἔτος 1867, καὶ νὰ διατηρῇ διηνεκῶς εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν στρατὸν ἐκ 15,000 ἀνδρῶν κατὰ τὴν ἔχθρον μόλις ἀριθμοῦντος 2000 ή 3000 μαχητῶν. Ἀφορμὴ τῶν πολέμων τούτων ὑπῆρξεν η ἀμφισθήτησις τοῦ κύρους τῶν ὑπὸ τῶν πρώτων ἀποίκων ἀγορασθεισῶν γαιῶν. Η Νέα Ζηλανδία διηρέθη εἰς δύο τμήματα· τὸ μὲν περιελάμβανε τὰς φυλὰς ἐξακολουθούσας νὰ ἦναι φίλαι τῶν ἀγγλῶν ἀποίκων, τὸ δὲ τὰς φυλὰς, αἵτινες, ἀναγνωρίσασαι ἴδιον έχασιλέα, ἐκηρύχθησαν ἔχθραι τῶν ἀγγλῶν. Διαρκοῦντος τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου πολέμου, πλείσται φυλαὶ τῶν Μάορων ἐξοντώθησαν δλοσχερῶς καὶ αἱ γαλαῖ αἱτῶν ἐδημεύθησαν ὑπὸ τῶν "Αγγλῶν" αἱ ἀπομείνασαι ὅμως φυλαὶ, χάριν ἀντεκδικήσεως, εἰχον ἐπανέλθει εἰς τὰ πατροπαράδοτα αἴτῶν ἔτιμα τῆς ἀγριότητος, τη. ἀνθρωποφαγίας καὶ τοῦ Βαρβαρισμοῦ. Ἀλλ' η διοίκησις τῆς ἀποικίας δὲν ἀπέκαμεν· ἐνήργησε δραστηρίας καὶ οὐδενὸς ἐφείσθη μέσον. Οὕτω π. χ. ὅπως καταδιώξῃ ἔχθρόν τινα τῶν ἀγγλῶν, Τεκούτην καλούμενον, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1868 μέχρι τοῦ 1872 ἐδαπάνησε 12,500,000 φράγκων. Ἐντοσούτῳ δι πληθυσμὸς τῶν Μάορων καθεκάστην σπουδαῖως ἐλαττοῦται, ἵνα δέ κατὰ τὴν εἰς Νέαν Ζηλανδίαν ἀπόβασιν τῶν εὐρωπαίων οὗτοι ἀριθμοῦντο εἰς 120,000 φυλαῖς, ἥδη μόλις 40,000 ἀπέμειναν.

μοι. Ήσαν καταστρεπτικοί και αίματηροί έδεχάνησε δε της Αγγλία διὰ τους πολέμους τούτους τὸ σημαντικὸν ποσὸν δώδεκα ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν, ἐξ ὧν τὸ τέταρτον, ήτοι τέτρακατον μέρος τοῦ μέγα δημόσιον χρέος, τὸ δημόσιον σήμερον πιέζει τὴν Νίσαν Ζηλανδίαν.

Τὰ ίδιη τῶν ἀποίκων εἰσὶ μᾶλλον δημοκρατικὰ τῶν τῆς Αὐστραλίας. Διαφένεται δὲ ἡ ἀποικία συνταγματικῆς, διὰ τοῦ γενικοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος τῆς ὅλης ἀποικίας καὶ διὰ τῶν εἰδικῶν συνταγματικῶν πολιτευμάτων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν. Κατὰ τὸ γενικὸν συνταγματικὸν πολιτευματικὸν ὑπάρχει καὶ γενικὸς διοικητής, διτις διορίζεται ὑπὸ τῆς Βεσιλίσσου, ἔν νομοθετικὸν Συμβούλιον, τοῦ διπολοῦ τὰ μέλη εἰσὶν λεόντες καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ στέμματος, καὶ μία κοινὴ τῶν ἀντιπροσώπων, ἐκλεγομένη ἀνὴρ πεντεκτίαν. Οἱ Μάοροι εἶχουσιν οὐ μόνον τὰ αὐτὰ δικαιώματα τῶν ἀποίκων Εὐρωπαίων, ἀλλ' ἀπέλατησαν καὶ τινὰ προνόμια, καθ' ἄλλον διεύθετοι. Εὐρωπαῖος δύναται νὰ ἐκλεχθῇ ἀντιπρόσωπος ἐν ταῖς ἐκλογικαῖς περιφερείαις τῶν Μάορων, οὗτοι δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐν ταῖς χώραις, ἐν αἷς ὑπερισχύει τὸ στοιχεῖον τῶν δευτέρων Εὐρωπαίων.

“Η Νέα Ζηλανδία εἶναι η χώρα, ἐν ᾧ οἱ πολίται, εὐρύτερον πάστοις ἐτέρας γύρας τοῦ κάσμου, ἀντιπροσωπεύονται. Τὸ γενικὸν Συμβούλιον, συγκροτούμενον ἀνέκαθεν ἐκ δέκα μελῶν, σήμερον συγκροτεῖται ἐκ τεσσαράκοντα πάντε μελῶν, ἡ δὲ Βολὴ τῶν ἀντιπροσώπων, ητις ἀνέκαθεν ἀπορτίζετο ἐκ τριάκοντα πέντε θολευτῶν, σήμερον ἀριθμεῖ ἑπτηκονταπέντε ἀντιπροσώπους, τοῦτο δὲ εἰς πληθυσμὸν οὐχὶ πλέον τῶν 400,000 ἀτόμων.

Τὴν Νέαν Ζηλανδίαν ἀποτελοῦσι τρεῖς νήσοι, ἡ Ἀρκτικὴ νήσος, ἡ Μέση καὶ ἡ καλούμενη Stuart. Η τελευταία δ-

μως αὖτις νήσος, κυρίως εἰπεῖν, δὲν δύνεται νὰ συγκαταλεγθῇ εἰς τὰς γεωργικές τῆς ἀποικίας, διότι καὶ πολὺ μικρὰ εἶναι, καὶ διὸ τῶν Μάορων ἀποκλειστικῶς δικαζέτεται. Εκάστη τῶν δύο μεγάλων νήσων διαιρεῖται εἰς τέσσαρας ἐπαρχίας. Αἱ μὲν ἐπαρχίαι Otago, Canterbury, Marlborough καὶ Nelson καὶ ἡ κομητεία τοῦ Westland, ἀποτελοῦσα εἶδος ήμιεπαρχίας, ἀνήκουσιν εἰς τὴν Μέσην Νήσου. Αἱ δὲ ἐπαρχίαι Hanke's Bay, Taranaki, Wellington καὶ Auckland ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἀρκτικὴν νήσον. Εκάστη τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἔχει χωριστὸν Νομοθετικὸν Σῶμα καὶ ἔχει Ἐπιτηρητὴν ἀντιπροσωπεύοντα τὴν ἐκτελεστικὴν ἔξουσίαν. Τὰ γομοθετικὰ ταῦτα σώματα δὲν εἰναι ἀπλὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, ἀλλὰ ἀληθεῖς Βουλαί, ἀπορχαζούσαι περὶ παντὸς πράγματος ἀφορῶντος τὰ οἰκονομικὰ τῆς ἐπαρχίας καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῆς. Καὶ οὕτω πέριξ τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως, ἔδρευούσης εἰς τὴν πρωτεύουσαν Βέλλιγκτων, ὑπάγονται ὥστε δορυφόρους δικτώ ἔτερας συνταγματικὴ κυβερνήσεις. Ο χιλιετοῦ τικὸς μηχανισμὸς δρουιάζει ἐν γένει πρὸ τὸ ἀμερικανικὸν δυναστεύοντα σύστημα, μὲν τὴν διαφορὰν ὅτι, ἐνῷ ἐνίμεσον διὰ νὰ ἀποτελέσῃ κοινότης τις κρατος τῆς δημοσιονομίας ἀπαιτεῖται τούλαχιστον νὰ ἔχῃ 100,000 κατοίκους, ἐν τῇ Νέᾳ Ζηλανδίᾳ διὰ νὰ ἀποτελεσθῇ κράτος, ὅποιος εἶπερχεί, κατὰ μέσον δρον ἀρκοῦσι τριάκοντα χιλιάδες ἀτόμων. Η τάσις δὲ πρὸ τὴν ἀποκέντρωσιν εἰναι τοικύτη παρὰ τοῖς ἀπόκοις τῆς Νέας Ζηλανδίας, ὥστε ἔχουσι τὴν διάθεσιν πάλιν νὰ διοδικηρέσσου τὰς ἐπαρχίας εἰς ἔτερα τμήματα, ὅπως πλέον ἀμέσως καὶ πλησιέστερον ἐπιτηροῦσι ταῖς ὑποθέσεις τῶν καὶ ἐπιβλέπωσιν εἰς τὴν δαπάνην τῶν δημοσίων αὐτῶν χρημάτων. Οὕτω ἡ διαιρέσις καὶ ὑποδιαίρεσις ἐπεκτείνεται ἐπ' ἄπειρον.

Καὶ εἰς τὰς ἀποικίας τῆς Αὐστρα-

Ηές τη Δημόσιων χρέως είνε ίπέρογκον, αλλά δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ τῆς Νέας Ζηλανδίας χώρα δὲ, ἐν ἡ διαποικισμὸς μᾶλις κυρίως ἡγεῖτο κατὰ τὸ ἔτος 1840, ή ὅπειά ἀντεπάλαισε κατὰ τόσων καταστρεπτικῶν πολέμων, κατὰ τοιούτων φιλερῶν πολεμίων, τῆς ὁποίας ἡ δημοσία πρόσθδος κατὰ τὸ ἔτος 1875 ἀνήρχετο εἰς τρία ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν, εὑρε τὸ μέσον νὰ συνομολογήσῃ δάνειον εκ δεκαεπτά ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν, εἶ δὲν τέσσαρα ἡμισυ περὶ που ἑκατομμύρια προέρχονται ἐκ τῶν διπανῶν τῶν μετὰ τῶν Μάρων πολυετῶν πολέμων καὶ, σύτως εἰπεῖν, ἀποτελοῦται τὸ τίμημα, δι' οὐ ή Νέα Ζηλανδία ἐξηγόρασε τὴν ὄπαρξην της. Τὸ ίπόλιον τοῦ δανείου ἐδαπανήθη εἰς δημόσια ἔργα, ἀδόνις, σιδηροδρόμους καὶ τηλεγραφικὰ γραμμάτια. Ταῦτα δὲ πάντα ἐξετελέσθησαν μὲν διὰ παραδόζου ταχύτητος, αλλὰ διὰ μεγάλων δαπανῶν. Οπωςδήποτε χρέος ἔκ δεκαεπτά ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν δὲν εἴνε τόσον εὐάρεστον διὰ χώραν, ἐν ἡ ἐκ τῶν ἀποχριζόντων αὐτὴν πεντάκοντα χιλιάδων οἰκιῶν, αἱ τεσσαράκοντα δικτὼ χιλιάδες εἰσὶν ἐκ σανίδων. Ἀληθῶς αἱ πρόσθδοις τῶν χωρῶν τούτων εἰσὶ μεγάλαι. Προγματικαὶ κατὰ τὸν κ. Γεώργιον Βῶν, προτελευταῖον διοικητὴν τῆς ἐπαρχίας Otago... «Ἡ ἐπαρχία Otago ἀριθμεῖ ἡδη 70,000 κατοίκους καὶ ἡ τακτικὴ δημοσία πρόσθδος, ἐκ τῶν γαιῶν προερχομένη, διπερβαῖνει τὰς 520,000 λιρῶν στερλινῶν. Λί καταληφθεῖσαι γάται ίπερ-θείνουσι τὸ ἐν ἑκατομμύριον στρεμμάτων, καὶ ἡ κτηνοτροφίας θυμασίως προήλθη ἀριθμοῦσα ἐν τῇ ἡλη ἐπαρχίᾳ Otago 20,000 ίππων 110,000 βοῦσιν καὶ 4,000,000 προβάτων» Βεβίωσις ἡ ἐπαρχία αὕτη εἴνε ἡ πλουσιώτερά τῶν ὅπιτὸς ἐπαρχῶν τῆς Νέας Ζηλανδίας, αλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπτὰ ἐπαρχίαι ἐπόλιγον μοιονεκτοῦσι. Κατὰ τὴν ὄπο τοῦ Κ. Ρήδ ἐν τέλει τοῦ

τοῦ 1875 γενούμενην στατιστικὴν τῆς ὄλης ἀποικίας, οἱ καλλιεργημέναι γατεῖ εἶχον ἔκτασιν 2,337,000 στρεμμάτων, τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα συνεποσοῦντο εἰς 494,000, οἱ ίπποι εἰς 90 000, οἱ χοιροὶ εἰς 424,000 καὶ τὰ πρόβατα εἰς 12 000,000. Τοιούτος ὁ συνοπτικὸς ἴσολογισμὸς τοῦ γεωργικοῦ καὶ ποιμενικοῦ πλούτου τῆς ἀποικίας. Ἐλλ' ὅπως λάθωμεν κατὰ προσέγγισιν ἰδεῖν τινὰ περὶ τῶν προσόδων τῆς ἀποικίας, πρέπει νὰ προσθέτωμεν τὰς προσόδους τῶν χρυσωρυχέων, τὰ ὄποια εἰσὶ πλουσιώτερα τῶν τῆς Αὔστραλίας, κατότι δέ προσφάτως ἐκμεταλλευθέντων (τῶν τοῦ Otago ἤρξατο ἡ ἐκμετάλλευσις ἐν ἔτει 1860 καὶ τοῦ Aukland ἐν ἔτει 1868) μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1871 παρήγαγον πλέον τῶν 25,900,000 λιρῶν στερλινῶν (647,500,000 φράγκων)

Ἡ Νέα Ζηλανδία εἴνε ἡ Αὔστραλία μεθ' ὅλων τῶν πλεονεκτημάτων καὶ ἀνευ τῶν μειονεκτημάτων αὐτῆς. Ἐν τῇ Νέᾳ Ζηλανδίᾳ βρέχει, τὰ ξεσκήσιμα λειβάδια δὲν ξηραίνονται καὶ ἡ γῆ, παντοῦ κατάλληλος ποδὸς γεωργίαν, ἀρθρόνως ἀμείβει τὸν γεωργόν. Τὰ ἐξ Εὐρώπης εἰσαγγέντα ζῶα ἐν διαστήματι διλίγων ἐτῶν ἐπολλαπλασιάσθησαν μὲ θαυμασίᾳ καὶ ἔκτακτον ταχύτητα. Διηγοῦνται ἔτι ἐντινούσι γάρ οἱ λαγιδὶς ἐπολλαπλασιάσθησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ἀστερέψαντας σπουδαίας βλάβες εἰς τοὺς κατ ἵκους καὶ ἐπροκάλεσαν σύντονα μέτρα πρὸς περιστολὴν αὐτῶν. Ἡ εὐφορία τῆς γῆς εἴνε ἀσυγκρίτω τῷ λόγῳ μεγαλητέρω τῆς Αὔστραλίας ἐν Νέᾳ Ζηλανδίᾳ. Ἐνῷ δὲ ἐν Αὔστραλίᾳ ίπολογίζουσι τρία στρέμματα γῆς πρὸς συντήρησιν ἐνὸς προβάτου, ἐν τῇ Νέᾳ Ζηλανδίᾳ ἐξ ἐνὸς στρέμματος τρέφονται πέντε, ἔξι καὶ ἐπτὰ ἀκόμη πρόβατα. Τὸ ἔδαφος καὶ τὸ κλίμα τῆς Νέας Ζηλανδίας ἐπιτρέπουσι καὶ εἰς τοὺς μικροκτηματίκας ὅ,τι δὲν ἐπιτρέπεται αὐτοῖς εἰς Αὔστραλιαν, νὰ συνηγωνίζωνται καὶ νὰ προάγωνται διὰ τῆς ἐλευθέρας ἐργασίας.

Εἰς τὰς εὐδιάλυμονας ταύτας κοινωνίας, ἐν αἷς ἀκμάζουσι τὰ δημοκρατικὰ ήδη καὶ ἐν αἷς ἐλλείπει πᾶν στοιχεῖον δυσπραγίας, ὁ ἀμερόβληππος παρατηρητὴς διαβλέπει ὅτι θάττον ἡ Βράδιον καὶ αἱ ἀποικίαι αὗται θάττον ἡ προχωρισθώσι τῆς Ἀγγλίας, ὅπως δημοκρατικῶς καὶ δημοσπονδιακῶς διοικηθῶσιν ἐστιν· εἰς ἣντην καὶ ἄνευ τῶν ἐμφυλίων σπαραγμῶν τῶν Ἀγγλικῶν Κρατῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐκθυμέονται τὸν κόσμον περὶ τῆς εὐδαιμονίας τῶν.

(Κετὲ τὴν Γελλ. Ἐπιθεώρ. τῶν Δών. Κόσμουν).

ΦΥΣΙΚΗ ΠΕΓΙ ΝΕΦΩΝ ΚΑΙ ΒΡΟΧΩΝ.

Τὰ νέφη παρουσιάζονται ποικιλόμορφα ἐπ' ἀπειρον καὶ ποικιλόχροα. Ἄρκει νὰ παρατηρήσῃ τις νέφους ἐπὶ τινὰ χρόνου, καὶ βλέπει ὅτι μεταβάλλει μορφὴν ἐν πλειστοῖς ἢ ἐλάττονι χρόνῳ καὶ ἡ διακρίεται εἰς ἄλλα νέφη ἢ αὐξάνεται τὸ ὅγκος αὐτοῦ, ἢ μειοῦται, ἢ τέλος ἀφανίζεται παντελῶς. Οἱ παρατηρηταὶ ἀνήγαγον πάσας ταύτας τὰς μορφὰς, τὰς τόσους ποικιλίας, τῶν νεφῶν εἰς τέσσαρας κυρίως τάξεις, διὰ λατινικῶν δρῶν δηλουμένας.

ἀ) Οἱ *cirri* (κροσσοί ἢ θύρανοι) εἰσὶ νέρη λευκά, ἐνίστε δὲ μόλις δρατὰ, καὶ πάντοτε εἰς λίαν ὑψηλὰ στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας ἐωρούμενοι ἔχουσι δὲ μορφὴν πτερῶν κονδυλίων, ἵνα νέφη ταῦτα σχηματίζονται ἐκ λεπτῶν θελογονειδῶν τεμαχίων πάγου, καὶ οὐγῇ ἐξ ἀτμοῦ φλυκταίνωδος ὡς τὰ λοιπὰ νέφη καὶ αἱ ψιχλαί.

Τοῦτο δὲ ἀπεδείχθη ἐκ τῆς παρατηρήσεως τῶν ἀλων, ἥτοι κύλων κεχωματισμένων, οἵτινες παράγονται ἐκ τῶν νεφῶν, διὰ τοῦ φωτὸς τοῦ ἥλιου

ἢ τῆς σελήνης. Συνηθέστερον αἱ ἄλωες παρατηροῦνται πέριξ τῆς Σελήνης· διότι τὸ ζωρόδν φῶς τοῦ ἥλιου ἐμποδίζει τὰ διακρίνωμεν τὰ σχηματιζομένα περὶ τὸ ἀστρον· τοῦτο. Ἀλλ' ὅταν παρατηρῶνται οἱ *cirri* ἐντὸς μελανοῦ κατόπτρου, διακρίνονται σχεδὸν πάντοτε ἐγκατασταθεῖσαι ἐλλόγως ὡς πράγμα, ελος βροχῆς, τούλαχιστον εἰς τὰ κλιματά μαζί, διότι αὗται ἐνδεικνύουσι τὴν ὕπαρξιν τῶν ειργορυμάτων ροστῶν ἢ θυσάνων, διάποτε παρατηρεῖται χαμόγλωσσί τις, τῆς βαρομετρικῆς στάθησης.

Δὲν πρέπει· δὲ γὰρ συγχέει τις τὰς ἄλικας μετὰ τῶν στεφανῶν, ἃς ἀλέπει τις σχηματιζομένας· εἰρὶ τὸν Ἡλιον ἢ τὴν Σελήνην, διότι διμίχλη τις ἢ λεπτὸν νέφρος τοῦ εὔδοσος τοῦ σωροῦ (*cumulus*) παρεγετέθη μεταξὺ τῶν οὐρανίων τούτων σωμάτων καὶ τοῦ διφλακμοῦ τοῦ παρατηροτοῦ. Τὸ φαινόμενον τοῦτο παράγεται ἐκ τῶν εκτροπῶν, ἃς προϊσχνοῦσιν εἰς τὰς ἀκτίνας τοῦ φωτὸς αἱ φυσαλίδες τῶν ἀτμῶν, αἱ συνιστῶσαι τὰ νέφη. Δύναται δὲ πᾶς τις νὰ παραγόγη τὸ φαινόμενον τοῦτο παρατηρῶν τὴν φλόγα λαμπτήρος τινος ἢ κηρίου διὰ τίνος οὐδέλου, διπερ ἐθάμβωσεν ἀνθρώπον δι' ἀτμοῦ τοῦ στόματός του, ἢ δι' ἀτμοῦ ζέογρος θύσατος. Δύναται δὲ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ κεχωματισμένων κροστῶν, παραγομένων ἐξ ἀναλόγου αἰτίας, ἀντικαθιστῶν τὴν θελον. διὰ κονδύλινου φέροντος πτερού, ἢ διὰ τεμαχίου λεπτῆς μουσελίνης. Διακρίνονται δὲ τότε ἐκ πρώτης ὅψεως αἱ στεφάναι καὶ αἱ ἄλωες, ἐν αὐτοῖς δὲ τὸ ἐρυθροῦν εἶναι πάντοτε πλησιέστερον τοῦ Ἡλιού ἢ τῆς Σελήνης παρὰ τὸ κυλανοῦν. Τὸ ἀντίθετον συμβαίνει εἰς τὰς στεφάνας. Βαπτιζόμενός τις ἐπὶ τῶν διαστάσεων τῶν στεφανῶν δύναται νὰ ὑπολογίσῃ τὴν διάμετρον τῶν φυσαλίδων, αἵτινες συν στῶσι τὰ νέφη. Ἡ διάμετρος αὐτης εἶναι· 2 ἔως 3 ἑκατοστῶν τοῦ χιλιοστοῦ μέτρου. Ὅτι